

زیر آسمان فیروزهای

تدارک شبکه سه سیما در ماه رمضان

● **گروه هنر:** حضور بنیامین بهادری در برنامه افطار شبکه سه سیما، واکنش‌های مختلفی را به همراه داشت و عمده صحبت‌های مخالفان، حضور پرتعداد بازیگران و خوانندگان در آتن رسانه ملی است و اینکه آیا حقیقتا می‌توان از آنها به‌عنوان افرادی که توانایی گفت‌وگوگری دارند یاد کرد؟ اما ظاهراً حضور بهادری در شبکه سه سیما قطعی است و ویژه‌برنامه «ماه ماه» با اجرای بنیامین بهادری و به تهیه‌کنندگی سیدعلی احمدی در ۳۰ قسمت ۷۰ دقیقه‌ای به صورت زنده از ساعت ۱۹:۰۰ تا حوالی اذان مغرب پخش می‌شود. مخاطبان شبکه سه سیما همچنین می‌توانند مجموعه تلویزیونی «برادرچان» به کارگردانی محمدرضا آهنج، به قلم سعید نعمت‌الله و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی را هر شب از ساعت ۲۰:۳۵ از شبکه سه سیما دنبال کنند. علی نصیریان، حسام منظور، کامران تقی، حسن پورشیرازی، آفرین عیسی، لعل زنگنه، سعید چنگیزیان و سجاد افشاریان بازیگران اصلی این مجموعه هستند. «برادرچان» محصول گروه فیلم و سریال شبکه سه سیما و مولودرامی اجتماعی – مذهبی است که داستان برادری، برابری و جان‌فشانی سه برادر است که زبان‌زد شده و خدا و خلق از آنها در آسایش هستند. تا اینکه به‌ناگاه حادثه‌ای واقع می‌شود که ناشی حق الناس است...

شاه‌ماهی

● نمایش «شاه‌ماهی» به کارگردانی رضا بهاروند، از ۲۵ اردیبهشت در پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه خواهد رفت. نمایش شاه‌ماهی عنوان تازه‌ترین اثر مشترک رضا بهاروند و احمد سلکی است که از ۲۵ اردیبهشت‌ماه در سالن شماره ۱ پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه خواهد رفت و این تازه‌ترین همکاری بهاروند و سلکی بعد از نمایش «سماعی‌زاده» و «زهرماری» است. امیر جدیدی، علی شادمان، الناز حبیبی، فائزه یوسفی، کیوان محمدی، مهران میری، سارینا ترقی، نصیر ساکی و پرستو معین بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند و امیر جدیدی بازیگر این نمایش بعد از گذشت چندسال دوری از صحنه نمایش، با «شاه‌ماهی» به عرصه تئاتر بازخواهد گذشت. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، این نمایش ه‌رشب ساعت ۲۰:۳۰ در پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه می‌رود و امکان خرید بلیت اینترنتی این نمایش برای مخاطبان تئاتر فراهم است. از سوی دیگر نمایش پرمخاطب «صد در صد» به کارگردانی مرتضی اسماعیل‌کاشی که برای سوسمین دوره اجرا، روی صحنه می‌رود و با استقبال مخاطبان مواجه شده است، ۳۱ اردیبهشت در سالن شماره ۲ پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه باقی خواهد ماند. از تاریخ ۱۶ اردیبهشت‌ماه و به دلیل فرارسیدن ماه مبارک رمضان این اثر نمایشی بعد از افطار و در ساعت ۲۰:۱۵ اجرا می‌شود. هوتن شکبیا و ستاره پسیانی بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند و تهیه‌کنندگی این نمایش برعهده محمد قدس است. نمایش «حکم» عنوان تازه‌ترین اثر نمایشی در پردیس تئاتر شهزاد است که اجراهای خود را از ۱۱ اردیبهشت‌ماه آغاز کرده و در روزهای ابتدایی توانسته مخاطبانی را با خود همراه کند. این نمایش به کارگردانی مسعود ترابی، ه‌رشب ساعت ۲۱:۳۰ و بعد از افطار در سالن شماره ۳ پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه خواهد رفت. این نمایش مضمونی اجتماعی دارد و به نقد یک سبک زندگی اجتماعی می‌پردازد. بهنام شرفی، ترلان پروانه، محمدهادی عطایی، مونا فانازیور، کاوه آهنگر و آذین فهیمی بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند.

نمایش «ادامه دارد...»

● **گروه هنر:** نمایش «ادامه دارد...»، به نویسندگی مهدیه حسینی و کارگردانی فرهاد خوشه، از چهارشنبه، ۱۸ اردیبهشت، هر شب ساعت ۲۱، در تماشاخانه انتظامی روی صحنه می‌رود. در خلاصه داستان نمایش آمده است: زن و مردی در یک آپارتمان با هم ملاقات می‌کنند و به تدریج رابطه آن دو روشن خواهد شد. میلاد اکبرنژاد، مهتا پناهی و رازگل معتمدی بازیگران این نمایش هستند. فرهاد خوشه که پیش از این، نمایش نامه «وعده‌گاه نهنگ‌ها» را در تالار مولوی خوانش کرده و نمایش «قوی‌تر» را در تالار مولوی، تئاتر مستقل تهران و تماشاخانه تئاتر باران روی صحنه برده، در تازه‌ترین تجربه خود به سراغ یک نمایش‌نامه اجتماعی رفته است.

گروه هنر: نخل طلای افتخاری آلن دلون فرانسوی در آغاز هفتادودومین دوره کن و فیلم اختتامیه جشنواره کن ۲۰۱۹ که تازه‌ترین ساخته البویه ناکاش و اریک تولدانو به نام «ویژه‌ها» خواهد بود، از جمله تازه‌ترین اخبار ویژه این معتبرترین جشنواره جهانی فیلم است. درحالی‌که یک سازمان فمینیستی در آمریکا به حضور آلن دلون در جشنواره هفتادودوم کن معترض شده، این جشنواره قرار است کارش را با اهدای جایزه نخل طلای افتخاری به آلن دلون آغاز کند.

به گزارش وراثتی، با وجود دیدگاه‌های آلن دلون، بازیگر کهنه‌کار و اعتراض سازمان زنان آمریکا و هالیوود به این دیدگاه‌ها، جشنواره کن کارش را با اهدای جایزه نخل طلای افتخاری به این بازیگر آغاز می‌کند. آلن دلون پیش‌تر نظراتی مطرح کرده و سرپرستی فرزند توسط والدین همجنس را نادرست خوانده بود. ملیسا سیلورستاین، بنیان‌گذار سازمان «زان و هالیوود»، قدرانی از فردی را که چنین دیدگاه‌هایی دارد و تأیید کرده که زانی را زده و را راست افراطی در حوزه سیاست دفاع می‌کند، مایه ناامیدی دانسته و با انتشار یک تویت گفته است دلون با این موضع‌گیری‌ها خودش را با نژادپرست‌ها و ضدیهودی‌ها در یک صف قرار داده است و کن با اهدای جایزه افتخاری به این بازیگر دارد از همین ارزش‌ها حمایت می‌کند.

کن هم در پاسخ به این حرف‌ها گفته است این جشنواره از این بازیگر تجلیل می‌کند، زیرا او یک بازیگر افسانه‌ای و بخشی از تاریخ کن است؛ همان‌طور که این جشنواره از کلینت ایستوود، وودی آلن و آنیس وارد تجلیل کرد. پس از تجلیل از زان پل پلموندو و ژان‌پی‌یر لود طبیعی بود که باید از بازیگر بزرگی مثل آلن دلون تجلیل شود. مقامات این فستیوال ترجیح دادند هیچ موضع‌گیری‌ای با نفع یا علیه دیدگاه‌های این بازیگر نداشته باشند. دلون ۸۴ ساله نیز نظری در مقابل این اعتراض ارائه نکرده است. آلن دلون بازیگر بیش از

۸۰ فیلم سینمایی بوده و با کارگردان‌های بزرگی مانند آنتونیونی، ویسکونتی، ژان پی‌یر ملویل و ژان لوک گدار همکاری کرده و با بازیگرانی مانند رومی اشنایدر، ژان کابن، ایو مونتان و لینو ونتورا بازی کرده است. یک سازمان فمینیستی فرانسوی نیز گفته است تجلیل از این بازیگر به معنی ارسال پیام مخالف به زنان و قربانیان خشونت است. اهدای جایزه به دلون نشان‌دهنده این است که کن تلاش دارد جامع‌تر به قضایای اجتماعی نگاه کند. این جشنواره پس از اینکه با انتقاد روبه‌رو شد که چرا فیلم‌های کارگردان‌های زن را کمتر نشان می‌دهد، امسال در این زمینه رکورد زده و چهار فیلم از کارگردان‌های زن را در بخش رقابتی جای داده است. با همه اینها، بسیاری از مجامع و سازمان‌های حامی حقوق زنان اعتراضی به انتخاب آلن دلون برای دریافت این جایزه نکرده‌اند.

آلن دلون ضمن اینکه بارها زندگی مشترک

۲ رویداد مهم در هفتادودومین دوره جشنواره فیلم کن

نخل طلای آلن دلون و اختتامیه با «ویژه‌ها»

همجنس‌گرایان را نقد کرده، به پذیرش فرزند توسط آنها اعتراض کرده است. وی سال پیش در یک مصاحبه تأیید کرد که در طول زندگی‌اش پیش آمده که با چند زن رفتار نادرستی داشته و آنها را زده است. وی درعین‌حال از روی‌کارآمدن راست‌های افراطی در فرانسه و سوتیس حمایت و تأیید کرده بود که به لوئین، رهبر این گروه رای داده بود. او در انتخابات اخیر فرانسه، حامی فرانسوا فیون بود و پیش‌تر از نیکلا سارکوزی، کاندیدای جمهوری‌خواهان حمایت کرده بود. آلن دلون به‌عنوان یکی از سنت‌های جشنواره فیلم کن، فیلم «آقای کلاین»، ساخته جوزف لوزی در سال ۱۹۷۶ را برای نمایش در این جشنواره انتخاب کرده است. این فیلم درباره فرانسه در دوران دولت ویشی در جنگ جهانی دوم است. دلون تهیه‌کننده و از بازیگران فیلم بود.

ژان مورو، مایکل لوندل، کری فیشِر و ماسیمو جیرونی از دیگر بازیگران فیلم بودند و فیلم سال ۱۹۷۶

به دنبال نارضایتی دوباره نصب می‌شود

بازسازی و اصلاح سردیس جمشید مشایخی

انجام شود. او خاطرنشان کرد: انتقال و شبیه‌سازی اثر در زمهر تعهدات روز پیش رونمایی شد، برای اصلاح و تبدیل‌شدن به اثری فاخر و در شان ایشان به کارگاه سازنده‌اش بازگشت.

سردیس زنده‌یاد جمشید مشایخی که جمعه گذشته، ۱۳ اردیبهشت، در خیابانی که به اسم این هنرمند نام‌گذاری شده بود، نصب شد، حالا پس از چند روز برای اصلاحاتی بر روی آن مجدداً به کارگاه سازنده این اثر بازگردانده شده است.

به‌هرروی می‌دانیم که جمشید مشایخی هنرمند شناخته‌شده‌ای است که باید در شان هنرمندی‌اش سردیس یا مجسمه‌ای از او تهیه و در جای مناسب نصب شود؛ چنان‌که از عزت‌الله انتظامی دو مجسمه در خانه هنرمندان ایران و خانه موزه استاد انتظامی و همچنین مجسمه از حمید سمندریان در تماشاخانه ایران‌شهر نصب شده که در زمان حیات این بزرگواران چنین کاری شده و ضمن رضایت ایشان در زمان مردم نیز به نیکي از این مجسمه‌ها یاد کرده‌اند. ازآنجاکه جمشید مشایخی هم یکی از بازیگران طراز اول کشورمان به شمار آمده، باید یادش همواره با چنین حرکت‌های مثبت فرهنگی زنده نگه داشته شود و چه چیزی بهتر از اینکه بنود سرسبز و مجسمه هنرمندانه‌ای را از شخصیت این بزرگوار تهیه و در مکانی مناسب نصب کرد.

به گزارش ایران تئاتر، مجید صالحی‌فیروزآبادی، مدیر روابطعمومی

شهرداری منطقه یک، درباره سردیس جمشید مشایخی و حواشی ایجادشده آن گفت: سردیس استاد جمشید مشایخی که به اذعان خالق اثر استاد حسن‌زاده، نیاز به شبیه‌سازی داشته، برای اصلاح لازم و به منظور تمرکز بهتر و ایجاد شرایط مناسب کاری، امشب به کارگاه استاد حسن‌زاده منتقل می‌شود تا در اسرع وقت اقدامات اصلاحی روی آن

حال‌وهوای رمضانی اجراهای تئاتر

از تخفیف ویژه «شاپرک خانوم» تا «مردی در آینه»

حسام صیادی بازیگران کودک و نوجوانی هستند که ایفای نقش می‌کنند. حسن انصاریان بیشتر به‌عنوان نویسنده در سینمای ایران شناخته می‌شود. او در دهه ۶۰ آثاری مانند «توطئه»، «رویاها قرمز»، «خرس پشمالو» و «کل اخیالو» را به صحنه برد و پس از سال‌ها این تئاتر را که داستان گرفتارشدن یک شاپرک در دام عنکبوت است روایت می‌کند. نمایش «شاپرک‌خانوم» تا خردادماه هر شب به‌جز شنبه‌ها در سالن سینما تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان روی صحنه می‌رود.

نامزد دریافت نخل طلای بیست‌ونهمین دوره جشنواره فیلم کن شد، اما موفق به دریافت آن نشد و جایزه به فیلم «راننده تاکسی» رسید.

«آقای کلاین» همان سال، برنده سه جایزه سزار بابت بهترین کارگردانی، بهترین فیلم و بهترین طراحی پروژه شد. فیلم به وضعیت یهودیان در دولت ویشی می‌پردازد.

ویژه‌ها

هفتادودومین دوره جشنواره فیلم کن با «ویژه‌ها»، تازه‌ترین ساخته البویه ناکاش و اریک تولدانو، کارگردانان فیلم پرفروش «دست‌نیافتنی‌ها» به پایان می‌رسد.

کمدی اجتماعی «ویژه‌ها» (The Specials) به کارگردانی البویه ناکاش و اریک تولدانو به‌عنوان فیلم اختتامیه این دوره جشنواره کن انتخاب شد.

این فیلم به تهیه‌کنندگی شرکت گومون تازه‌ترین ساخته کارگردانان فرانسوی فیلم پرفروش «دست‌نیافتنی‌ها» (Intouchables) است.

«ویژه‌ها» یک درام روحیه‌بخش و داستان واقعی استغفان بنامسو و داود تتسو، دو دوست از دو مذهب متفاوت است که ۲۰ سال پیش برای کودکان مبتلا به اتیسم، دو سازمان غیرانتفاعی راه‌اندازی کردند. جشنواره کن در بیانیه‌ای گفت: «ویژه‌ها» بازگوکننده مسائل اجتماعی و معاصر است؛ جایی که دنیای عمومی بار دیگر در دل هر چیز قرار دارد که مرتبط است با کارگران اجتماعی، داوطلبان و افراد حرفه‌ای حوزه سلامت که همه می‌کوشند از کودکان مبتلا به اتیسم مراقبت کنند.

شرکت گومون «ویژه‌ها» را از ۲۳ اکتبر در فرانسه اکران می‌کند. هفتادودومین دوره جشنواره فیلم کن ۱۴ تا ۲۵ می (۲۴ اردیبهشت تا ۴ خرداد) برگزار می‌شود. جشنواره با فیلم «مردگان نمی‌میرند» (The Dead Don't Die) به کارگردانی جیم جارموش آغاز می‌شود.

کارگاه خود شبیه‌سازی لازم را با اجرای جزئیات چهره بر روی سردیس و کاهش ارتفاع آن به اندازه استاندارد، آماده‌سازی کند تا اثر فاضری در شان استاد مشایخی تولید شود و مورد اقبال همگان قرار گیرد.

تجربه ساخت سردیس جمشید مشایخی در زمان حیاتش ستاره ادیبی، هنرمندی که تجربه ساخت سردیسی از استاد جمشید مشایخی در زمان حیات این هنرمند را دارد، معتقد است اگر چهره این افراد خوب ساخته نشود، هم خود هنرمند تخریب و هم چهره هنرمندان ملی تخریب می‌شود.

او درباره تجربه خود در ساخت سردیس این هنرمند بیان کرد: دغدغه من در زمان ساخت مجسمه‌ها آن‌قدر زیاد بود که واقعا از نظر ذهنی درگیر این موضوع شده بودم. یادم است که حتی وقتی درباره ساخت چهره آقای مشایخی با خود ایشان صحبت می‌کردم، به او گفتم که بارها وسط کار ناامید شدم. برایم بسیار مهم بود که ساخت یک چهره مهم به من سپرده شده بود و قرار است هم خود این هنرمند مجسمه را ببیند و هم اینکه مردم بارها با مجسمه این هنرمند مواجه می‌شوند. این هنرمند مجسمه‌ساز همچنین با بیان اینکه «ساخت چهره مشاهیر باید به گونه‌ای باشد که احترام آن افراد حفظ شود»، درباره مجسمه‌هایی که چندان شباهتی به اصل چهره مشاهیر ندارند، گفت: ازآنجایی که می‌دانم ساخت مجسمه از چهره مشاهیر کار بسیار سنگین و سختی است، هیچ‌گاه نمی‌توان هنرمند را نقد کرد. درست است که این نقد باید انجام شود؛ ولی نه این‌قدر علنی که تمام زحمات آن هنرمند زیر سؤال برود. در واقع به‌عنوان یک مجسمه‌ساز کار هنرمندان دیگر را نه نقد و نه تخریب می‌کنم؛ چون می‌دانم که به‌هرحال برای ساخت آن مجسمه زحمت بسیاری کشیده شده است.

و قرار است از ۲۵ اردیبهشت به مدت ۱۵ شب در تالار وحدت به صحنه برود. اجرای نمایش «مردی در آینه» با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، بنیاد رودکی، معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری تهران و سازمان هنری و رسانه‌ای اوج تا ۸ خرداد ادامه خواهد داشت.

در خلاصه داستان این نمایش آمده است: حارث که سال‌ها با لجاجت، کینه علی(ع) را در دل دارد و در تمام جنگ‌ها علیه امیرالمؤمنین(ع) جنگیده، هیچ‌گاه دوستدار او نیست، ولی در مقابل همه کینه‌توزی‌ها و دشمنی‌ها در جواب، مهربانی و شفقت علی(ع) را دیده و همیشه چشمانش را بر همه این الطاف علی(ع) بسته است. در ادامه اتفاقاتی می‌افتد که منجر به آن شده که حارث در مورد حضرت علی(ع) به معرفت حقیقی برسد و ...

نمایش «مردی در آینه» کاری از گروه هنری ایلیا

به تهیه‌کنندگی علی رضوانی و مدیریتیدر حسین

فردوس آرائی است که در آن بازیگرانی مانند علی

سلیمانی، سیروس همتی، محسن سلیمانی‌فارسانی، علی یعقوب‌زاده، حسین میرزاییان، سیا سلیمانی و

محمدرضا معجونی به ایفای نقش خواهند پرداخت.

همچنین میلاد محمدزاده، طراحی حرکات فرم

و سهیلا جوادید، طراحی لباس، گریم و صحنه این

نمایش را برعهده دارند. نمایش «مردی در آینه» از ۲۵

اردیبهشت ساعت ۱۸:۳۰ و به مدت ۷۰ دقیقه در تالار

وحدت روی صحنه خواهد رفت.

تماشاخانه

درباره نمایش «بیله‌دیگ، بیله چغندر» نوشته داوود فتحعلی بیگی

یک سیاه زن

منیژه داوری • کارگردان

● من ۲۲ سال افتخار شاکردی در کارهای آقای فتحعلی بیگی را داشته‌ام و فقط هم نمایش‌های سنتی کار کرده‌ام. متن «بیله‌دیگ، بیله چغندر» یکی از متن‌هایی است که آقای فتحعلی بیگی گردآوری کرده‌اند و به نوعی بازنویسی شده است. نویسنده متن اصلی درواقع «میرزا حبیب‌الله‌خان اساسی» است و با متنی که الان می‌بینید، کمی متفاوت است. بیشتر ساختار متن من را جذب کرد، چون تا حدودی با باقی کارهای سنتی متفاوت بود؛ یعنی ما دو صحنه موازی با هم داشتیم. نمی‌دانم چقدر توانسته‌ایم این را نشان بدهیم. متن اصلی خیلی تکرار دارد و زمانی که آن متن را اجرا می‌کردند، حدود چهار ساعت می‌شد، ما سعی کردیم متن را بر مبنای حوصله تماشاگران امروز طوری طراحی کنیم که از آن حالت خارج نشود. نکته‌ای که من را برای اجرای متن جذب کرد، همین ویژگی خاص آن بود. یکی دیگر از جذابیت‌های متن، این بود که نقش سیاه را یک خانم باید برعهده می‌گرفت! گروه اجرای ما هم خدا را شکر ترکیبی از هنرمندانی بودند که قبلا نمایش سنتی کار کرده بودند. از آنجا که دوستان بازیگر با این نوع نمایش آشنا بودند، کارکردن در این فضا برای ما کمی راحت‌تر بود. خیلی زحمت کشیدند. از همه آنها تشکر می‌کنم. درکل این متن را خیلی دوست داشتم. نمی‌دانم چقدر در اجرا موفق بوده‌ام. این نمایش قبلا در سال ۹۶ در جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی و در تئاتر شهر اجرا شده بود و بعد از دو سال موفق دیدم آن را به اجرای عمومی برسانیم. پیش از این نمایش دیگری کار کرده بودم به نام «یوسف و زلیخا» که متن آن هم متعلق به آقای فتحعلی بیگی بود. آن نمایش را با سه پرسوناژ بسته بودیم؛ یعنی هر بازیگر حدود هفت یا هشت نقش را بازی می‌کرد. نمایش‌های دیگری هم بوده که من بیشتر به‌عنوان بازیگر در آنها حضور داشتم و خدمت آقای فتحعلی بیگی بودم. من بیشتر بازیگر هستم تا کارگردان. متن اصلی که آقای فتحعلی بیگی بر اساس آن، نمایش «بیله‌دیگ...» را گردآوری کردند، نزدیک به ۵۰ سال قدمت دارد و البته آن متن با این نمایش خیلی متفاوت است. نمایش اصلی در حقیقت هر اتفاقی که بین برادرها با صحنه ارباب تقسیم شده بود، این تکرار بود؛ یعنی یک بار بازی می‌شد و بعد دوباره با نفر بعدی بازی می‌شد و اینکه تپ‌ها، تپ‌هایی نیست که ما در این کار داشتیم. به‌جای سیاه و لوطی و زن‌پوش و ... فقط بازی با لهجه داشتم. شخصی وارد می‌شد، لهجه قزوینی داشت، یکی دیگر لهجه لری داشت، اما تپ خاصی نداشت. من تصمیم گرفتم به‌جای اینکه یک روند تکراری را مثل باقی نمایش‌ها طی کنیم، بایایم این تپ‌ها و شخصیت‌هایی را که در نمایش‌های ایرانی و سنتی استفاده می‌شود و خیلی برای مخاطب جذاب‌تر است، استفاده کنیم. در متن دیگر از شخصیت‌ها را هم سیاه کشیم.

نکته‌ای که باید یادآور شوم این است

شخصیت‌هایی که ما در نمایش اضافه کردیم، مثل

سیاه، لوطی و زن‌پوش درواقع ایده خودمان بود و در

متن آقای فتحعلی بیگی نیست. ما با اجازه ایشان به

نمایش اضافه کردیم. در متن اصلی فقط افرادی با

لهجه‌های مختلف و مبتنی‌بر کمدی تقلید بود. برای

اینکه تغییریدر در فضای متن ایجاد کنیم، خودمان

شخصیت‌های دیگری را وارد کردیم. شخصیت نسرين

(سیاه) در متن اصلی وجود داشت و آنجا هم سیاه

بود. نمایش‌نامه درواقع فقط یک سیاه دارد، چون نوکر

حمید می خواهد سیاه را تقلید و بازی کند، اما سیاه

نیست، فقط نسرين سیاه است. در صحنه‌ای که نوکر

صورتش را سیاه می‌کند، نکته‌های زی را گذاشته‌ام که

او حتی متوجه زبان کاکایی سیاه نمی‌شود؛ مثلا

وقتی سیاه می‌گوید «باید کورش می‌کردی»، او متوجه

منظورش نمی‌شود، چون آن نوکر، واقعا سیاه نیست،

بلکه خودش را سیاه کرده! در اصل سیاه نمایش،

همان نسرين است. اینکه چطور حاج‌فرج متوجه

قضیه می‌شود، از طریق نامه است. او وارد خانه

می‌شود و قاعدتا نامه را می‌گیرد و می‌خواند، ولی ما

دیگر آن صحنه‌ها را نشان ندادیم. بعد می‌بینیم نامه

به دست مهرآفاق و نسرين رسیده و آنها دارند با نامه

بازی و جروبحث می‌کنند، اما در این نمایش ما خیلی

فکر کردیم که منطق‌هایش را به هم بچسبانیم، چون

متن خیلی سختی برای کارگردان بود. حضور استاد

امیر پارسی در این نمایش خیلی برای ما ارزشمند

بود و همچنین باقی دوستان. روی این متن گروه خیلی

زحمت کشیدند که به نحوی فضاهای خالی آن را

پر کنیم، طوری که هم منطقی باشد و هم پیامش را

برساند. چیزی که در این متن برای من خیلی جالب

بود، این بود با وجودی که متن خیلی قدیمی است،

اما پیامش خیلی به‌روز بود؛ یعنی همان شکل ازدواج

جوانان امروزی. انگار آن زمان هم این‌گونه بوده که

به شکل نادرستی به خواستگاری می‌رفتند یا به‌خاطر

مسائل دیگری، دخترها را فریب می‌دادند. از این نظر

متن خیلی برایم جالب بود.

هنر